

MINUTENBLAD

DOSSIER No.

OD 255

NAAM: PARTY VAN DE DAAD

18/12

De vollering personeel in Bouffier en Piloo op kant bureau, deze
zijn thans in het bezit van Wereld Eenheden Beweging *BWE*

LIJST MET CARTOTHEEKGEGEVENS, VOORKOMENDE IN DIT DOSSIER

Onderstaande gegevens komen voor in de centrale cartotheek. Men wordt verzocht onmiddellijk nieuwe of verbeterde gegevens die tot identificatie kunnen strekken aan de Documentatie op te geven.

Dossier Nr OD 255

Naam PARTY VAN DE DAAD

Naam :	Naam :
In stuk :	In stuk :
Adres :	Adres :
Nat. :	Nat. :
Geb. : te :	Geb. : te :
Beroep :	Beroep :
Inf. :	Inf. :
Zie :	Zie :
Naam :	Naam :
In stuk :	In stuk :
Adres :	Adres :
Nat. :	Nat. :
Geb. : te :	Geb. : te :
Beroep :	Beroep :
Inf. :	Inf. :
Zie :	Zie :
Naam :	Naam :
In stuk :	In stuk :
Adres :	Adres :
Nat. :	Nat. :
Geb. : te :	Geb. : te :
Beroep :	Beroep :
Inf. :	Inf. :
Zie :	Zie :

N.B. Identiteitspapieren (paspoort, geboorte of huwelijksacte, photo, handschrift, etc.) moeten gezamenlijk in een enveloppe worden gesloten en aan dit formulier aangehecht.

CR. 1731-21/46 ID.

G e h e i m .

Amsterdam, 12 October 1946.

Betr.: Uw brief B.3282/46 dd. 10 October 1946.

Ⓚ
Hendrik Bernardus BAKKER, geboren te Amsterdam, 24 Januari 1910, administrateur, wonende alhier, Marnixstraat 284-292 (gebouw A.T.V.A.), is propagandist van de Partij van de Daad. Hij werd terzake verdacht van opruiing op 19 September 1946 gearresteerd en op 24 September d.a.v. voor den Officier van Justitie geleid om na enige dagen op vrije voeten te worden gesteld. Een en ander gebeurde in verband met de door deze Partij gevoerde propaganda tegen de uitzending van dienstplichtigen naar Indonesië. Vide verder het U toegezonden rapport CR.1071b-21/46 ID dd. 4 October 1946 (een verslag van een vergadering, waarin hij als spreker optrad) en de U in afschrift toegezonden brief van den Hoofdcommissaris van Politie, alhier, aan den Procureur-Generaal, alhier, CR.586g-1/46 dd. 27 September 1946, behelzende den loop der gebeurtenissen in Amsterdam gedurende de rumoerige dagen rond de activiteit inzake artikel 192 Grondwet.

Ⓚ
Gijsbertus Johannes PIL00, geboren te Amsterdam, 17 Juli 1918, wonende alhier, le Oosterparkstraat 59 bv., die zijn carrière als loopjongen begon, vervolgens via laborant en fotograaf nu het beroep van rijwielstallinghouder uitoefent, is een der redactieleden van het blad van de Partij van de Daad, "De Omwenteling". In plaats van de zich toen in hechtenis bevindende BAKKER (zie boven) trad hij als spreker op in een bijeenkomst, waarvan het verslag U werd toegezonden onder nummer CR.1071a-21/46 ID dd. 23 September 1946.

Dat zijn zedelijke opvattingen over het bezit van een ander tot dusver nu niet bepaald fraai genoemd kunnen worden, bewijst het onderstaande antecedentenrelaas op strafrechtelijk gebied, waaruit blijkt, dat hij meer speciaal zich tot rijwielen voelde aangetrokken:

1. Op 8 September 1933 werd hij door den Kinderrechter, alhier, terzake poging tot diefstal van een rijwielbelastingmerk, voorwaardelijk ter beschikking van de Regering gesteld, met 1 jaar onder toezicht stelling en met een proeftijd van 3 jaar.
2. De Politierechter te Amsterdam gaf hem op 18 December 1936 2 maanden gevangenisstraf wegens rijwieldiefstal.
3. Op 3 Mei 1938 werd hij door den Krijgsraad der Landmacht te 's-Hertogenbosch, wegens diefstal van een motorrijwiel, veroordeeld tot 4 maanden gevangenisstraf, met ontslag uit den militairen dienst, evenwel zonder ontzegging.
4. Door de Rechtbank te Amsterdam werd hem op 20 Februari 1942 een jaar gevangenisstraf opgelegd wegens heling van rijwielen, welk vonnis, in hoger beroep, door het Gerechtshof, alhier, werd bevestigd.

AB
255

34469

Kartolkeuk

W

5. Op 19 Augustus 1941 werd hij 2 x geverbaliseerd terzake resp. heling van een rijwiel en heling van een tandem. De laatste zaak werd geseponeerd. Van de eerste is geen uitslag bekend.
6. De rechtbank te Amsterdam strafte hem op 30 December 1942 met 9 maanden gevangenisstraf terzake rijwioldiefstal.
7. Op 13 Maart 1942 werd hij door de Centrale Recherche aan het Hoofdbureau van Politie, alhier geverbaliseerd wegens heling van rijwielen.
8. Een boete van f 5.- + verbeurdverklaring van 10 banden werd hem op 6 Januari 1942 door den Inspecteur van de Prijsbeheersing opgelegd terzake overtreding van de Prijzenbeschikking.
9. Op 21 Mei 1942 werd hij aan het Hoofdbureau, door de Centrale Recherche, in bewaring gesteld terzake verdacht van heling van distributiebennen.
10. Wegens overtreding van de Rijwielbandendistributiebeschikking en de Prijzenbeschikking Gebruikte Goederen, werd hij op 20 October 1942 geverbaliseerd.
11. Door de Rechtbank te Amsterdam werd hij op 1 December 1943 veroordeeld tot 3 maanden gevangenisstraf terzake heling van een rijwiel.
12. Op 23 November 1945 werd hij door het bureau Economische Zaken van het Hoofdbureau geverbaliseerd terzake verdacht van overtreding der Tabaksdistributiebeschikking.

VERZONDEN AAN Hfd.C.V.D., Haag.

F.2.

10 October

6.

B 3282/46

GEHEIM

Sm. C.W.

Ik moge U verzoeken mij, zoo mogelijk, inlichtingen te verstrekken omtrent Henk Bakker en G. Piico, beiden waarschijnlijk wonende te Amsterdam. Zij zouden een vooraanstaande functie in "De Partij van de Daad" bekleeden.

Het Hoofd van den
Centralen Veiligheidsdienst
voor dezen
de Luitenant-Kolonel:

Aan den Heer

Hoofdcommissaris van Politie

te

AMSTERDAM

J.G. Crabbendam

CENTRALE VEILIGHEIDSDIENST

's-GRAVENHAGE, 11 October 1946
Javastraat 68
Tel. } 111539
      } 112778

DD 255

No. **B.3292.**

Bijlagen: **1.**

Dict.: **H** Typ.: **MH**

GEHEIM

Uw schrijven No.

dd.

Onderwerp: **Vergadering van de Partij van de Dood.**

Hierbij heb ik de eer U afschrift aan te bieden van een verslag van een op 3 October 1946 te Amsterdam gehouden openbare vergadering van de Partij van de Dood, naar den inhoud waarvan ik moge verwijzen.

Het Hoofd van den
CENTRALEN VEILIGHEIDSDIENST
Voor dezen:
De Luitenant.-Kolonel
e/1

Verzonden aan:

**Z.E. den Minister van Binnl.Z.
"   Justitie
"   Overs.Gebd.**

**Hoofd Gen.Staf III B
Comm. der Kon.inde Prev.N.H.
H.C. van Politie Rotterdam, Den Haag,
Utrecht, Groningen.**

Or

L.L. van Laere

Ⓐ 43228 - 146
Afschrift bestemd voor Kolonel Einthoven.

GEHEIM

Verslag van een openbare vergadering van de "Partij van de Daad" op Donderdag, 3 October 1946 in gebouw "FRASCATI" aan de Nes 59/63 te Amsterdam. Het te bespreken onderwerp luidde: "Eischt van Uw volksvertegenwoordigers: "GEEN SOLDATEN NAAR INDONESIE".

Voor deze vergadering, welke voor het publiek tegen betaling van f.0.25 toegankelijk was en waarvoor via de politie toestemming aan den Burgemeester van Amsterdam was verzocht, was een annonce in het dagblad "De Waarheid" verschenen. Zoo als later door de sprekers in de vergadering werd opgemerkt, hadden de directies van de dagbladen "Het Vrije Volk" en "Het Parool", na hun decisie dienaangaande gedurende drie dagen te hebben aangehouden, op den ochtend van den dag, wa op de vergadering zou plaatsvinden, aan het bestuur van de Partij van de Daad doen weten, het verzoek tot plaatsing van een overeenkomstige aankondiging niet te kunnen inwilligen, aangezien deze directies het niet eens waren met de redactie van de bedoelde annonce.

Voor den aanvang der vergadering werd toezicht in de nabijheid van het vergaderingslokaal uitgeoefend door geuniformeerde gemeentepolitie en de Militaire politie.

Het aantal belenagstellenden was, mogelijk mede tengevolge van het slechte weer, zeer gering. Te 20 uur, het tijdstip, waarop de vergadering een aanvang zou nemen, waren, hoewel een aantal van 1200 bezoekers werd verwacht, nog slechts 150 belangstellenden aanwezig, welk aantal zich een uur later tot ongeveer 250 had uitgebreid. De bezoekers, hoofdzakelijk volwassenen, waarvan ongeveer 10% vrouwen, behoorden in het algemeen tot den kleinen burgerstand.

Voor den aanvang der vergadering, alsmede gedurende de 10 minuten pauze, werd via in de zaal aangebrachte geluidsversterkers, gramafoon-, voornamelijk zgn. kröntjongmuziek, ten gehore gebracht.

Nadat door een bruingetinte jongeman, wiens naam onbekend is gebleven, een gedicht, getiteld: "Zes kogels voor Indië", was voorgedragen, dat bij het publiek veel bijval oogstte, nam te 20.25 uur de propagandist van der genoemde partij, BAKKER te Amsterdam, het woord.

Hij begon met de laatste regels van het voorgedragen gedicht te citeeren, luidende: "De kapitein zei vanmorgen, dat we het wel zullen winnen, maar ik heb het gevoel, dat het al verloren is", waarna hij zijn toespraak begon. "Wanneer, zei spreker, zullen wij gaan inzien, dat elke veroveringsoorlog wordt verloren en elke vrijheidsoorlog wordt

gewonnen. Denk hierbij aan de Romeinen, Spanjaarden, Franschen en Duitschers, die wij in Nederland hebben gehad. Er zijn geen deviezen beschikbaar voor het hoogstnoodzakelijkste, maar wel voor het leger".

Daerna memorieerde spreker de dictatuur, welke gedurende 5 jaar van den oorlog heeft geherrscht en de beperking van de persvrijheid en van het vrije woord. Hij vervolgde: "Na afloop daarvan zou er dan eindelijk vrijheid zijn, doch wij hooren nog steeds woorden, die ons aan de woorden van Hitler doen terugdenken, als bv. "het is een nationaal belang, dat in Indonesië rust en orde worden gevestigd". Er is een vrijheidsdrang door het Indonesische volk gegaan, dat algeheele vrijheid wil. Het Nederlandsch gezag meent echter orde en rust te moeten herstellen.

De maatschappij is een chaos, maar wij moeten begrijpen, waar de oorzaak ligt, opdat de gevolgen weggenomen kunnen worden. Daarom moeten wij tot de diepere oorzaak doordringen.

In de 17e eeuw kregen wij een oeffening door het liberalisme, dat er op uit was, zooveel mogelijk uit te voeren en weinig in te voeren. Maar toen alle landen dat wilden, liep de zaak vast. De oplossing werd gevonden in het nemen van koloniën. Daarheen konden veel goederen worden uitgevoerd en men had de grondstoffen voor niets. Wij kregen Indië. Bij het liberale stelsel heeft evenwel het geld steeds op den voorgrond gestaan, totdat in 1920 de kreet "terug" werd gehoord.

Na vele andere denkers hebben wij ook de theorieën van Marx leeren kennen, die de vorige eeuw een omwenteling bracht door zijn historisch-materialisme met de leuze: "Proletariërs aller landen vereenigd U". Doch wat is daarvan terecht gekomen. Een nog grootere chaos en wanverhouding. Wij moeten het niet zoo hebben, dat het land, niet de staat de macht tot zich trekt, maar dat het volk aan de touwtjes trekt. Want die wij kennen, zijn de werkelijke machthebbers niet, de eigenlijke macht wordt gevormd door het grootkapitaal. Heel lang geleden werd een aanklacht gepubliceerd tegen de bureaucratie. Daarna hebben wij velen gekend, die voor een betere maatschappij of samenleving en menschheid vochten. Thomas Morris droomde van een ideale toestand en ook William Morris droomde van een ideale samenleving. Het volk was radeloos geworden. Het ijzer en de arbeid was hetgeen, waaraan alle waarde werd gehecht. Voorts droomde ook Bellamy van een betere wereld.

Ook wij verlangen naar een maatschappij, waarin werkelijk recht zal heerschen en liefde zal zijn voor de evennaaste. Wij moeten daartoe met beide voeten op de grond gaan staan en zoeken naar die ideale samenleving. Wij moeten de handen ineen slaan en gezamenlijk gaan bouwen aan een betere maatschappij.

Hoe komt het, dat het goud zoo'n macht heeft gekregen? Oorspronkelijk was het een ruilmiddel, dat goed en gemakke-

lijk was. Doch het is langzamerhand een machtsmiddel geworden. Die macht van het goud is gegroeid en groeit nog steeds door. Door Amerika wordt voor Indonesië in de eerste plaats rust en orde en voorts stabiel geld verlangd. De dollar heerscht en wij moeten die macht van het goud breken. Er zijn al veel economen geweest, die dit punt hebben beschreven. Volgens een dezer is er een wanverhouding ontstaan tusschen productie en consumptie. Er is wel beweerd, dat er voor den oorlog overproductie was, maar de zaak lag anders, er was onderconsumptie door gebrek aan geld. Er moet een evenwicht gevonden worden met nieuw geld. Daarmede zal uit eindelijk de crisis doorbroken moeten worden. De productie en de koopkracht van de consumptie moet worden opgevoerd. U zult mij verwijten, dat dit een inflatiepolitiek is. Maar momenteel wordt in ieder land een deflatiepolitiek gevoerd. Daar moeten wij doorheen. Wij kunnen natuurlijk genoeg geld maken, maar dat gaat niet. Wat dan wel. Wilt U een betere maatschappij, waarin ieder in staat zal zijn een goede schoolopleiding te volgen, verzekerd staatspensioen en kortere uren arbeidsduur. Wel, wij willen onze zienswijze over de chaos en over een oplossing bekend maken. Wij willen geen oplossing voor onze kindskinderen, neen, wij willen dadelijk een oplossing zien, want wij hebben lang genoeg gestreden. Een ieder binnen en buiten onze landsgrenzen moet ons standpunt hooren. Er moet een volksreferendum komen over de vraag, of wij welvaart willen of gebrek. In Amerika liggen de pakhuisen vol door gebrek aan deviezen. Dus leenen. Maar terugbetalen met goud! Maar dat is onmogelijk, want al het goud ligt al in Amerika. Met goederen misschien? Die heeft Amerika niet nodig, want de pakhuisen liggen vol. Daarna gaf spreker met eenige voorbeelden tot de machtsvorming door het verkrijgen van goud aan en hij kwam tot de slotsom, dat er geen goud nodig is en dat men "het ook wel met kiezelsteentjes kunnen doen, want daar zijn er meer van". Voortgaande zei spreker, Amerika wil ons zoo lang mogelijk in de machtsgreep houden, omdat het weet, dat er iets anders zal komen, een nieuwe waardemeter. ^{is}

De zaak lijkt erg gecompliceerd, maar het in feite niet, doch wordt zoo gehouden.

Daarna vroeg spreker, wat er van de leuze: "Vrijheid, gelijkheid en broederschap" terecht is gekomen. "Er is overal haat, waaruit niets goeds geboren kan worden.

Wij zien de toekomst, zooals die mogelijk is. Er moet gewerkt en gebouwd worden, komt daarom tot de Daad.

Wij hebben geen partijdogma's. Wij staan op een standpunt van internationale broederschap. Wij kunnen iedereen gebruiken, ongeacht geloof of richting. Wij erkennen, dat in ieder systeem iets goeds zit. Daaruit willen wij een synthese tot stand brengen, ook voor Indonesië. De Partij van de Daad staat op een revolutionair standpunt, maar menigeen ver -

staat het woord revolutie verkeerd. Geweld is niet de juiste oplossing. Er is een veel sterker wapen, het wapen van het geestelijk verzet op principiële gronden, wat al gebleken is. Waarheen gaan wij met gebruik van wapens als atoombommen? Naar vernietiging!

Het "Vrije Volk" en "Parool" hebben ons 3 dagen aan de praat gehouden en ons vanmorgen medegedeeld, dat zij onze advertentie voor deze vergadering niet konden plaatsen, omdat zij het met de stelling daarvan niet eens waren. Zoo willen zij, vooruitstrevende partijen onze propaganda onmogelijk maken! Maar wij zullen doorgaan en het verheugt ons, dat er ten minste nog één blad is geweest, dat onze advertentie wel heeft geplaatst, namelijk "De Waarheid". (applaus)

Van 21.10 tot 21.20 werd gepauzeerd, waarna den donkergetinte vrouw, wier naam vermoedelijk Hermina Raven is, een gedicht voordroeg, dat tengevolge van haar slechte uitspraak moeilijk te volgen was.

Vervolgens nam de voorzitter Kremers, kunsthandelaar te Amsterdam het woord.

Hi zei, de Indonesische kwestie te zullen bespreken in het licht van de grondwet van de Partij van de Daad, "de universele naastenliefde".

"Vrienden en Kameraden. Een ding spijt mij en dat is, dat de zich noemende democratische pers geen advertentie over een zoo belangrijk vraagstuk heeft opgenomen. Toch heb ik, naar ik meen, wel eens advertenties gezien over vergaderingen der Communistische Partij, van de Partij van de Arbeid en van de groepeerings rond Trouw. Er schijnt dan toch iets te haperen aan dat zoo dikwijls bewierookte democratische socialisme, of beter gezegd, aan de uitvoerders daarvan. Ik wil U eens precies uit de doeken doen, vanuit welk standpunt de Partij van de Daad het vraagstuk en kwestie beschouwt.

Wij hebben slechts één grondwet met één regel, luidende: "Gij zult Uw naaste dienen als U zelve."

U zult misschien meenen, dat dit een zuiver christelijke leerstelling is, doch ook lang voor Christus stonden reeds velen op datzelfde standpunt. Denkt over deze eene regel eens rustig na. Van deze eene regel hangt de toekomst van de menschheid af. Dan zult ge niet vernietigd worden door krachten, die ge zelf hebt opgeroepen. Dan ligt de vrede en welvaart open.

Kort geleden heeft opnieuw het proletariaat het initiatief moeten nemen door een staking, om te laten zien, dat het

volk de volksvertegenwoordiging is. Het blad "Trouw" kan dan wel te keer gaan tegen de "oproerkraaiers", maar als het in Christelijke kringen van pas komt, heb ik wel eens wat anders gezien. De Partij van de Dood kan zich volledig homogeen verklaren met de bedoeling van de staking, namelijk de stem van het volk te laten hooren. Wij eischen, dat alvorens de vrede in gevaar wordt gebracht, op korten termijn een volksreferendum zal worden gehouden. Ik spreek als zoon van katholieken huize en het spijt mij, dat het initiatief tot de staking juist van de Communistische Partij moest uitgaan. Het is een schande, riep spreker met verheffing van stem, van de christelijke wereld, dat zij niet vooraan stond. (Applaus). Men dient te weten, dat men een reusachtige verantwoordelijkheid op zich laadt met het uitzenden van troepen naar Indonesië. Het was beter geweest, de militairen eerst alle vergaderingen over dit onderwerp te laten bijwonen, opdat zij voorgelicht waren geweest. Natuurlijk zijn er wel geweest, die goede eigenschappen in Indonesië hebben gebracht, maar de meesten brachten er iets anders dan hulp en beschaving, namelijk industrialisatie en terreur.

Wat door de militairen gelezen mag worden is "Trouw" en "Penguin". Andere bladen worden geweerd. Dat is een eenzijdige voorlichting, waardoor een verkeerde mentaliteit wordt gekweekt. Leest de brieven van de jongens in Indonesië. Daaruit blijkt, dat er geen krijgsgevangenen worden gemaakt. Neen, de Pemoeda's, jonge Indische nationalist, worden, zelfs indien zij gewond zijn, afgemaakt! Menschen met de handen omhoog worden ontvangen met een hagel van kogels. Als men deze berichten leest, vraagt men zich af, wie hier verantwoordelijk is. En dan kan men zich er niet afmaken met het zenden van een commissie en het herstellen van orde en rust. Lees het rapport van de Commissie Koets. Waarom kiest onze Regeering niet den juiststen weg, door de verzekering van orde en rust over te laten aan de Indonesiërs zelf. Er zijn 80.000, die daarvoor zorgen kunnen en zijn er dan nog eens 20.000 van onze jongens voor nodig? Ik wil niet beweren, dat er in onze Regeering geen eerlijke menschen zijn, zoals b.v. Schermerhorn, die in een heldhaftige poging zoekt naar een eerlijke, rechtvaardige oplossing. De universiteiten en andere nuttige instellingen, die in Indonesië door de Nederlanders werden gebouwd, zijn er niet gebouwd voor het Indonesische volk, maar voor onze bezitters van cultures, om de Indonesiërs nog meer te kunnen uitknijpen. Voor de Indonesiërs werd alleen naar vakonderwijs gegeven.

Ondanks allen beschavingsarbeid was in 1939 nog 93% van alle Indonesiërs analphabeet. Dat durfde men de militairen niet vertellen. Ook denk ik aan het pandjeshuis, dat in 1926 nog met een winst van 12 1/2 miljoen gulden ging strijken. 7 jaar later was dit bedrag teruggelopen tot

1 1/2 millioen, waaruit valt te concludeeren, dat de Indonesiërs dus blijkbaar niet veel meer te verpanden hadden. Voor Indonesië geldt alleen maar, hoe in vrijheid tot zelfstandigheid te komen. Er zijn er, die 10 jaar in een concentratiekamp hebben gezocht. Bij ons in Indonesië bestonden al concentratiekampen, voordat er in Duitschland van één concentratiekamp sprake was! Dat het in Indonesië met de democratie, die wij er hebben gebracht, niet pluis was, bewijst de onmogelijkheid van persvrijheid en het vrije woord. Durfde men in Indonesië over vrijheid te spreken, dan werd men in den kraag gepakt.

Uit een vraaggesprek tusschen Dr. van Mook en een vluchteling is volgens het Handelsblad gebleken, dat er op Madoera hongersnood heerscht. Van een dorp met 5000 inwoners was 3/4 door hongersnood omgekomen. Met verheffing van stem zei spreker:

Men dient te weten, dat het tijdstip zeer nabij is, dat dit volk als een man zal opstaan en met de Communistische Partij en alle andere vooruitstrevende partijen in Nederland zal strijden voor vrijheid in naam van het recht (applaus).

De hongersnood op Madoera is een gevolg van het feit, dat de rijstuitvoer van Java naar dit eiland regelmatig wordt gesaboteerd door beschieting vanuit vliegtuigen van alle vliegtuigen, welke van Java willen vertrekken. Dat alles is de schuld van de Nederlandsche autoriteiten. Als U naar huis gaat en U hebt nog een boterham, bedenk dan, dat de menschen op Madoera een rantsoen suiker van 15 gram per week hebben! Wij hebben allen van nabij meegemaakt, wat het te beteekenen heeft, om iemand den hongerdood te laten sterven. En de stakkers kunnen ook niet eens begraven worden. Er is geen democratische partij, die tegen deze schande opkomt. Iedereen denkt, wij zijn nog niet aan de beurt, precies dezelfde mentaliteit, die bij de steuninhouding door onze Regeering voor den oorlog bestond. En dan zegt men nog wel, het nazisme te hebben verslagen! Denk eens aan de stempelokalen van voor den oorlog onder de democratie. Laten wij de waarheid durven vertellen, laat ons elkaar recht in de oogen durven zien. Zijn wij soms ook reeds de verjarerste telegrammen vergeten, wanneer wij aan de concentratiekampen denken, die de staatslieden elkaar zonden? Waar zijn dan de boeren, die niet N.S.B. er waren, die in de bezetting de aardappelen zoo duur verkochten? En die heeren in burger in Wehrmacht's, die f. 2500 voor een mud tarwe vroegen en die nu het hardst roepen van "Hang op, Sla dood, Weg met de landverraders, Leve de Koningin, Hoera Oranje". Inderdaad dat waren geen landverraders, maar veel erger, dat waren

dat waren menschenverraders. Zie naar de milde straffen, die de heeren miljoenenverdieners toegediend krijgen.

Als den Partij van den Arbeid zegt, dat wij soldaten naar Indonesië moeten sturen en voor landaanwinst aan onze oostelijke grenzen is, omdat wij er beter van worden, dan zeg ik: Verraad van de democratie. Verraad aan de menschheid, verraad aan de internationale solidariteit. Als er ergens op de wereld iemand van honger sterft, gaat ons dat wel aan, want de internationale solidariteit wordt aangerand. Ik be-lijdt het katholieke geloof, maar zeg, dat de kerken hun taak hebben gemist. Zij hebben alleen maar priesters, doch geen profeten meer, met het gevolg, dat wij in oorlog en oorlog worden gestart.

Hoe komt, dat vandaag duizenden meenen, dat wij niet zonder Indonesië kunnen, omdat wij dan niet zoo rijk meer zouden zijn.

Kijk dan naar den tijd van voor den oorlog, toen er wel rijkdom heerschte met een groote werkeloosheid.

Wij moesten terug, een langen weg, naar de naastenliefde. Een Christen gaat niet naar een land om te heerschen, hij behoort er alleen heen te gaan door zijn liefde om te die-

nen. Als wij het zoo zien, dan dienen wij te zorgen voor:
1e. dezelfde rechten voor de Indonesiërs als voor ons
2e. algeheele zelfstandigheid
3e. het aanbod van Sjahrir aanvaardden

om dit mogelijk te maken.

Ik weet, dat de Christenen een beetje met die grondwet zitten van naastenliefde, omdat er Christenen zijn, die met de bijbel in de hand moord en doodslag preeken. Maar wij moeten ons houden aan het gebod: "Gij zult Uw naasten liefhebben als U zelve".

Onderwijl schreeuwen zij buiten "hang op" en "sla dood". Alle geloovigen, katholieken, protestanten, Brahmanen, Boeddhisten moeten zich tot dat doel vereenigen. Wij kunnen het niet over alles met elkaar eens zijn. Maar over de revolutionaire wijziging van de grondwet met één artikel: "Hebt Uw naasten lief als U zelve" kunnen wij het wel eens worden en dan zal de tijd niet ver meer zijn, of er zal vrede, welvaart, rechtvaardigheid en vrijmaking van den mensch zijn." (applaus).

Na dezen spreker werd nog medegedeeld, dat er een volksreferendum moet komen over:

1. volkomen onafhankelijkheid van Nedeland
2. zelfstandigheid in Indonesië
3. terugroeping van de militairen

Voorts werd medegedeeld, dat er in ieder geval propaganda

gemaakt zal worden voor het artikel : "Gij zult U naasten liefhebben als U zelve"; het publiek werd aangemoedigd, abonnee te worden op het blad "Omwenteling", lid te worden van de Partij van de Daad en nadere inlichtingen te vragen over die partij. Ten slotte werd nog een verzoek gedaan, gelden te geven in de daarvoor bestemde offerbus.

De vergadering werd te 22.15 uur beëindigd waarna de bezoekers zich op ordelijke wijze verwijderden.

B 3292

W

7 OCT.

C.R. No. 1071^b-46 I.D.

GEHEIM.

Amsterdam, 4 October 1946.

van de "Partij van de Daad"

VERSLAG van een openbare vergadering op Donderdag, 3 October 1946 in gebouw "FRASCATI" aan de Nes 59/63 te Amsterdam, belegd door het bestuur van de "PARTIJ VAN DE DAAD", alhier. Het te bespreken onderwerp luidde :
"Eist van Uw volksvertegenwoordigers: GEEN SOLDATEN NAAR INDONESIA"

Voor deze vergadering, welke voor het publiek tegen betaling van f 0,25 toegankelijk was en waarvoor via de Politie te Amsterdam toestemming aan den Burgemeester ^{van Amsterdam} ~~der gemeente~~ te was verzocht, was een annonce in het dagblad "De Waarheid" verschenen. Zocals later door de sprekers in deze vergadering werd opgemerkt, hadden de directies van de dagbladen "Het Vrije Volk" en "Het Parool", na hun decisie dienaangaande gedurende drie dagen te hebben aangehouden, op den ochtend van den dag, waarop de vergadering zou plaatsvinden, aan het bestuur van ^{van de} ~~bevoegde~~ ^{Partij "Daad"} partij doen weten, het verzoek tot plaatsing van een overeenkomstige aankondiging niet te kunnen inwilligen, aangezien deze directies het niet eens waren met de redactie ^{van de} ~~der~~ bevoegde annonce.

Voor ^{aan}aanvang der vergadering werd toezicht in de nabijheid van het vergaderingslokaal uitgeoefend door geuniformeerde gemeente ^{politie} en Militaire politie.

De opkomst van de zijde der belangstellenden was, mogelijk mede tengevolge van het slechte weer, zeer ^{matig}. Te 20 uur, het tijdstip, waarop de vergadering een aanvang zou nemen, waren, hoewel een aantal van 1200 bezoekers werd verwacht, nog slechts ongeveer 150 belangstellenden aanwezig, welk aantal zich een uur later tot ongeveer 250 had uitgebreid. De bezoekers, hoofdzakelijk volwassenen, waarvan ongeveer 10% vrouwen, behoorden in ^{algemeen} ~~de~~ tot de kleine burgerstand.

Voor ^{aan}aanvang der vergadering, alsmede gedurende de 10 minuten pauze, werd via in de zaal aangebrachte geluidsversterkers, gramfoon-, voornamelijk zgn. krontjongmuziek, ten gehore gebracht.

Nadat door een bruingetinte jongeman, wiens naam onbekend is gebleven, een gedicht, getiteld : "Zes kegels voor India", was voorgedragen, dat bij het publiek ^{applaas} ~~applaus~~ oogstte, nam te 20,25 uur de propagandist van ~~genoemde~~ partij, Hendrik Bernardus BAKKER, geboren 24-1-1910 te Asd., administrateur, won. Marnixstraat 284/292 (gebouw ATVA), alhier, te woord. ^{Amsterdam, het woord.}

Met verwijzing naar de laatste regels van het zoojuist voorgedragen gedicht, luidende : " De kapitein zei vanmorgen, dat we het wel zullen winnen, maar ik heb het gevoel, dat het al verloren is ", welke door spreker werden herhaald, ving hij zijn toespraak aan. ^{begeen}

*Bin
grote
9:10
Calle
over
M. BAKKER
Marnixstraat
Hendrik Bernardus Bakker
10/10/1910*

te vers byaal

te citeeren

11 Wanneer, zei spreker, zullen wij gaan inzien, dat elke veroveringsoorlog wordt verloren en elke vrijheidsoorlog gewonnen. Denk hierbij aan de Romeinen, Spanjaarden, Franschen en Duitschers, die wij in Nederland hebben gehad. Er zijn geen deviezen beschikbaar voor het hoogstnoodszakelijke, maar wel voor het leger.

Daarna viel spr. terug op de dictatuur, welke wij hier gedurende 5 jaar van den oorlog hebben gehad met inperking van de persvrijheid en het vrije woord. Na afloop daarvan zou er dan eindelijk vrijheid zijn, doch wij hooren nog steeds woorden, die ons aan de woorden van Hitler doen terugdenken, als bv. "het is een nationaal belang, dat in Indonesië rust en orde worden gevestigd". Er is een vrijheidsdrang door het Indonesische volk gegaan, dat algeheele vrijheid wil. Het Nederlandsch gezag meent echter orde en rust te moeten herstellen.

De maatschappij is een chaos, maar wij moeten begrijpen, waar de oorzaak ligt, opdat de gevolgen weggenomen kunnen worden. Daarom meeten wij tot de diepere oorzaak doordringen.

In de 17e eeuw kregen wij een opleving door het liberalisme, dat er op uit was, zooveel mogelijk uit te voeren en weinig in te voeren. Maar toen alle landen dat wilden, liep de zaak vast. De oplossing werd gevonden in het nemen van koloniën. Daarheen konden veel goederen worden uitgevoerd en men had de grondstoffen voor niets. Wij kregen Indië. Bij het liberale stelsel heeft evenwel het geld steeds op den voorgrond gestaan, totdat in 1920 de kreet van "terug" werd gehoord.

Na vele andere denkers hebben wij ook de theorieën van Marx leeren kennen, die de vorige eeuw een omwenteling bracht door zijn historisch-materialisme met de leuze: "Proletariërs aller landen vereenigd U". Doch wat is daarvan terecht gekomen. Een nog grootere chaos en wanverhouding. Wij moeten het niet zoo hebben, dat het land, niet de staat de macht tot zich trekt, maar dat het volk aan de touwtjes trekt. Want die wij kennen, zijn de werkelijke machthebbers niet, de eigenlijke macht wordt gevormd door het grootkapitaal. Heel lang geleden werd een aanklacht gepubliceerd tegen de bureaucratie. Daarna hebben wij velen gekend, die voor een betere maatschappij of samenleving en menschheid vochten. Thomas Morris droomde van een ideale toestand en ook William Morris droomde van een ideale samenleving. Het volk was radeloos geworden. Het ijzer en de arbeid was hetgeen, waaraan alle waarde werd gehecht. Voorts droomde ook Bellamy van een betere wereld.

Ook wij verlangen naar een maatschappij, waarin werkelijk recht zal heerschen en liefde zal zijn voor de evennaaste. Wij moeten daartoe met beide voeten op den grond gaan staan en zoeken naar die ideale samenleving. Wij moeten de handen ineen slaan en gezamenlijk gaan bouwen aan een betere maatschappij.

Hoe komt het, dat het goud zoo'n macht heeft gekregen? Oorspronkelijk was het een ruilmiddel, dat goed en gemakkelijk was. Doch het is langzamerhand een machtsmiddel geworden. Die macht van het goud is gegroeid en groeit nog steeds. Door Amerika wordt voor Indonesië in de eerste plaats rust en orde en voorts stabiel geld verlangd. De dollar heerscht en wij moeten die macht van het goud breken. Er zijn al veel economen geweest, die dit punt hebben beschreven. Volgens een dezer is er een wanverhouding ontstaan tusschen productie en consumptie. Er is wel beweerd, dat er voor den oorlog overproductie was, maar de zaak lag anders, er was onderconsumptie door gebrek aan geld. Er moet een evenwicht gevonden worden met nieuw geld. Daarmede zal uiteindelijk de crisis doorbroken moeten worden. De productie en de koopkracht van de consumptie moet worden opgevoerd. U zult mij verwijten, dat dit een inflatiepolitiek is.

Maar momenteel wordt in ieder land een deflatiepolitiek gevoerd.

Heeft gekend

Heeft gekend
F. H. J. K. K.

Daar moeten wij doorheen. Wij kunnen natuurlijk genoeg geld maken, maar dat gaat niet. Wat dan wel. Wilt U een betere maatschappij, waarin ieder in staat zal zijn een goede schoolopleiding te volgen, verzekerd staatspensioen en kortere arbeidsduur? Wel, wij willen onze zienswijze over de chaos en over een oplossing bekend maken. Wij willen geen oplossing voor onze kindskinderen, neen, wij willen dadelijk een oplossing zien, want wij hebben lang genoeg gestreden. Een ieder binnen en buiten onze landsgrenzen moet ons standpunt hooren. Er moet een volksreferendum komen over de vraag, of wij welvaart willen of gebrek. In Amerika liggen de pakhuizen vol door gebrek aan deviezen. Dus leenen. Maar terugbetalen met goud ! Maar dat is onmogelijk, want al het goud ligt al in Amerika. Met goederen misschien ? Die heeft Amerika niet nodig, want de pakhuizen liggen vol. Daarna geeft spr. met eenige voorbeelden de machtsvorming door het verkrijgen van goud aan en komt tot de slotsom, dat er geen goud nodig is en dat wij het ook wel met kiezelsteentjes kunnen doen, want daar zijn er meer van. Voortgaande zegt spr. dat Amerika ons zoo lang mogelijk in de machtsgreep wil houden, omdat het weet, dat er iets anders zal komen, een nieuwe waardenmeter. De zaak lijkt erg gecompliceerd, doch is volgens spr. niet zoo gecompliceerd, doch wordt zoo gehouden. Daarna vraagt spr. wat er van de leuze: "Vrijheid, gelijkheid en broederschap" terecht is gekomen. " Er is overal haat, waaruit niets goeds geboren kan worden. Wij zien de toekomst, zooals die mogelijk is. Er moet gewerkt en gebouwd worden, komt daarom tot de Daad. Wij hebben geen partijdogma's. Wij staan op een standpunt van internationale broederschap. Wij kunnen iedereen gebruiken, ongeacht geloof of richting. Wij erkennen, dat in ieder systeem iets goeds zit. Daaruit willen wij een synthese tot stand brengen, ook voor Indonesië. De Partij van de Daad staat op een revolutionair standpunt, maar menigeen verstaat het woord revolutie verkeerd. Geweld is niet de juiste oplossing. Er is een veel sterker wapen, het wapen van het geestelijk verzet op principiële gronden, wat al gebleken is. Waarheen gaan wij met gebruik van wapens als atombommen ? Naar vernietiging ! Het "Vrije Volk" en "Parool" hebben ons 3 dagen aan de praat gehouden en ons vanmorgen medegedeeld, dat zij onze advertentie voor deze vergadering niet konden plaatsen, omdat zij het met de stelling daarvan niet eens waren. Zoo willem zgn. vooruitstrevende partijen onze propaganda onmogelijk maken ! Maar wij zullen doorgaan en het verheugt ons, dat er tenminste nog één blad is geweest, dat onze advertentie wel heeft geplaatst, namelijk "De Waarheid". (applaus) "

Van 21.10 tot 21.20 werd gepauzeerd, waarna

Te 21.20 droeg een donkargetinte vrouw, wier naam vermoedelijk Hermine Raven is, een gedicht voor, dat tengevolge van de slechte uitspraak moeilijk te volgen was.

Vervolgens nam de voorzitter, Petrus Franciscus Kremers, geboren 20-8-1914 te Eindhoven, kunsthandelaar, won. De Laressesstraat 13, alhier, het woord.

Hij zeide, de Indonesische kwestie te zullen bespreken in het licht van de grondwet van de Partij van de Daad, "de universele naasteliefde".

"Vrienden en Kameraden. Een ding spijt mij en dat is, dat de zich noemende democratische pers geen advertentie over een zoo belang-

rijk vraagstuk heeft opgenomen. Toch heb ik, naar ik meen, wel eens advertenties gezien over vergaderingen der Communistische Partij, van de Partij van de Arbeid en van de groepeerings rond Trouw. Er schijnt dan toch iets te haperen aan dat zoo dikwijls bewierookte democratische socialisme, of beter gezegd, aan de uitvoerders daarvan. Ik wil U eens precies uit de doeken doen, vanuit welk standpunt de Partij van de Daad het vraagstuk in kwestie beschouwt.

Wij hebben slechts één grondwet met één regel, luidende: "Gij zult Uw naaste dienen als U zelve."

U zult misschien meenen, dat dit een zuiver christelijke leerstelling is, doch ook lang voor Christus stonden reeds velen op datzelfde standpunt. Denkt over deze eene regel eens rustig na. Van deze eene regel hangt de toekomst van de menschheid af. Dan zult ge niet vernietigd worden door krachten, die ge zelf hebt opgeroepen. Dan ligt vrede en welvaart open.

Kort geleden heeft opnieuw het proletariaat het initiatief moeten nemen door een staking, om te laten zien, dat het volk de volksvertegenwoordiging is. Het blad "Trouw" kan dan wel te keer gaan tegen de "oproerkraaiers", maar als het in Christelijke kringen van pas komt, heb ik wel eens wat anders gezien. De Partij van de Daad kan zich volledig homogeen verklaren met de bedoeling van de staking, namelijk de stem van het volk te laten hooren. Wij eischen, dat alvorens de vrede in gevaar wordt gebracht, op korten termijn een volksreferendum zal worden gehouden. Ik spreek als zoon van katholieken huize en spijt (het) mij, dat het initiatief tot de staking juist van de Communistische Partij moest uitgaan. Het is een schande, roept spr. met verheffing van stem, van de christelijke wereld, dat zij niet vooraan stond. (Applaus) Men dient te weten, dat men een reusachtige verantwoordelijkheid op zich laadt met het uitzenden van troepen naar Indonesië. Het ware beter geweest, de militairen eerst alle vergaderingen over dit onderwerp te laten bijwonen, opdat zij voorgelicht waren geweest.

Natuurlijk zijn er wel geweest, die goede eigenschappen in Indonesië hebben gebracht, maar de meesten brachten er iets anders dan hulp en beschaving, namelijk industrialisatie en terreur.

Wat door de militairen gelezen mag worden is "Trouw" en "Penguin". Andere bladen worden geweerd. Dat is een eenzijdige voorlichting, waardoor een verkeerde mentaliteit wordt gekweekt. Leest de brieven van de jongens in Indonesië. Daaruit blijkt, dat er geen krijsgevangenen worden gemaakt. Neen, de Pemoeda's, jonge Indische nationalist, worden, zelfs indien zij gewond zijn, afgemaakt! Menschen met de handen omhoog worden ontvangen met een hagel van kogels. Als men deze berichten leest, vraagt men zich af, wie hier verantwoordelijk is. En dan kan men zich er niet afmaken met het zenden van een commissie en het herstellen van orde en rust. Lees het rapport van de Commissie Koets. Waarom kiest onze Regeering niet de juiste weg, door de verzekering van orde en rust over te laten aan de Indonesiërs zelf. Er zijn er 80.000, die daarvoor zorgen kunnen en zijn er dan nog eens 20.000 van onze jongens voor nodig? Ik wil niet beweren, dat er in onze Regeering geen eerlijke menschen zijn, zooals b.v. Schermerhorn, die in een heldhaftige poging zoekt naar een eerlijke, rechtvaardige oplossing.

De universiteiten en andere nuttige instellingen, die in Indonesië door de Nederlanders werden gebouwd, zijn er niet gebouwd voor het Indonesische volk, maar voor onze bezitters van cultures, om de Indonesiërs nog meer te kunnen uitknijpen. Voor de Indonesiërs werd alleen maar vakonderwijs gegeven.

Ondanks alle beschavingsarbeid was in 1939 nog 93% van alle Indonesiërs ~~nog~~ analphabeet. Dat durfde men de militairen niet vertellen. Ook denk ik aan het pandjeshuis, dat in 1926 nog met een winst van 12½ miljoen gulden ging strijken. 7 Jaar later was dit bedrag teruggelopen tot 1½ miljoen, waaruit valt te concluderen, dat de Indonesiërs dus blijkbaar niet veel meer te verpanden hadden.

Voor Indonesië geldt alleen maar, hoe in vrijheid tot zelfstandigheid te komen. Er zijn er, die 10 jaar in een concentratiekamp hebben gezocht. Bij ons in Indonesië bestonden al concentratiekampen, voordat er in Duitschland van één concentratiekamp sprake was !

Dat het in Indonesië met de democratie, die wij er hebben gebracht, niet pluis was, bewijst de onmogelijkheid van persvrijheid en het vrije woord. Durfde men in Indonesië over vrijheid te spreken, dan werd men in den kraag gepakt.

Uit een vraaggesprek tusschen Dr. van Mook en een vluchteling is volgens het Handelsblad gebleken, dat er op Madoera hongersnood heerscht. Van een dorp met 5000 inwoners was 3/4 door hongersnood omgekomen. Met verheffing van stem zegt spr. e.a. :

Men dient te weten, dat het tijdstip zeer nabij is, dat dit volk als een man zal opstaan en met de Communistische Partij en alle andere vooruitstrevende partijen in Nederland zal strijden voor vrijheid in naam van het recht. (applaus).

Die hongersnood op Madoera is een gevolg van het feit, dat de rijstuitvoer van Java naar dit eiland regelmatig wordt gesaboteerd door beschieting vanuit vliegtuigen van alle vaartuigen, welke van Java willen vertrekken. Dat alles is de schuld van de Nederlandsche autoriteiten. Als U naar huis gaat en U hebt nog een boterham, bedenk dan, dat de menschen op Madoera een rantsoen suiker van 15 gram per week hebben ! Wij hebben allen van nabij meegemaakt, wat het te beteekenen heeft, om iemand den hongersnood te laten sterven. En de stakkers kunnen ook niet eens begraven worden. Er is geen democratische partij, die tegen deze schande op komt. Iedereen denkt, wij zijn nog niet aan de beurt, precies dezelfde mentaliteit, die bij de steunhouding door onze Regeering voor den oorlog bestond. En dan zegt men nog wel, het nazisme te hebben verslagen ! Denk eens terug aan de stempelokalen van voor den oorlog onder de democratie. Laten wij waarheid durven vertellen, laat ons elkaar recht in de oogen durven zien.

Zijn wij soms ook reeds de verjaarstelegrammen vergeten, wanneer wij aan de concentratiekampen denken, die de staatslieden elkaar zonden ? Waar zijn dan de boeren, die niet n.s.b.er waren, die in de bezetting de aardappelen zoo duur verkochten ? En die heeren in burger op Wehrmachtsauto's, die f.2500 voor een mud tarwe vroegen en die nu het hardst roepen van "Hang op, Sla dood, Weg met de landverraders, Leve de Koningin, Hoera Oranje !" Inderdaad dat waren geen landverraders, maar veel erger, dat waren menschenverraders. Zie naar de milde straffen, die de heeren miljoenenverdieners toegediend krijgen !

Als de Partij van de Arbeid zegt, dat wij soldaten naar Indonesië moeten sturen en voor landaanwinst aan onze oostelijke grenzen is, omdat wij er beter van worden, dan zeg ik: Verraad van de democratie. Verraad aan de menschheid, verraad aan de internationale solidariteit. Als er ergens op de wereld iemand van honger sterft, gaat ons dat wel aan, want de internationale solidariteit wordt aangerand. Ik belijd het katholieke geloof, maar zeg, dat de kerken hun taak hebben gemist. Zij hebben alleen maar priesters, doch geen profeten meer, met het gevolg, dat wij in oorlog en oorlog worden gestort.

Hoe komt, dat vandaag duizenden meenen, dat wij niet zonder Indonesië kunnen, omdat wij dan niet zoo rijk meer zouden zijn.

Kijk dan naar den tijd van voor den oorlog, toen er wel rijkdom heerschte met een groote werkloosheid.

Wij moeten terug, een lange weg, naar de naasteliefde. Een Christen gaat niet naar een land om te heerschen, hij behoort er alleen heen te gaan door zijn liefde om te dienen. Als wij het zoo zien, dan dienen wij te zorgen voor :

- 1e. dezelfde rechten voor de Indonesiërs als voor ons
- 2e. algeheele zelfstandigheid.
- 3e. het aanbod van Sjahrir aanvaarden

om dit mogelijk te maken.

Ik weet, dat de Christenen een beetje met die grondwet zitten van naasteliefde, omdat er Christenen zijn, die met de bijbel in de hand moord en doodslag preeken. Maar wij moeten ons houden aan het gebod: "Gij zult Uw naasteliefhebben als U zelve". Onderwijl schreeuwen zij buiten "hang op" en "sla dood". Alle geloovigen, katholieken, protestanten, Brahmanen, Boeddhisten moeten zich tot dat doel vereenigen. Wij kunnen het niet over alles met elkaar eens zijn. Maar over de revolutionnaire wijziging van de grondwet met één artikel: "Hebt Uw naastelief als U zelve" kunnen wij het wel eens worden en dan zal de tijd niet ver meer zijn, of er zal vrede, welvaart, rechtvaardigheid en vrijmaking van den mensch zijn." (applaus).

Na dezen spreker werd nog medegedeeld, dat er een volksreferendum moet komen over :

- 1. volkomen onafhankelijkheid van Nederland.
- 2. zelfstandigheid in Indonesië
- 3. terugroeping militairen.

Voorts werd medegedeeld, dat er in ieder geval pro propaganda gemaakt zal worden voor het artikel: "Gij zult Uw naasteliefhebben als U zelve"; en werd het publiek aangemoedigd, abonnee te worden op het blad, "Omwenteling", lid te worden van de Partij van de Daad en nadere inlichtingen te vragen over die partij. Ook werd nog een verzoek gedaan, gelden te geven in de daarvoor bestemde offerbus.

De vergadering werd te 22.15 uur beëindigd ^{waarna} en de bezoekers ^{reid} ~~ver-~~ ^{verwijderden} ~~wijderden zich~~ op ordelijke wijze.

VERZONDEN AAN :

Hfd. C.V.D. -	Haag
P.G.	Asd.
B.M.	
H.C.	
Mil.I.D.	
Mar.I.D.	
Cdt.Kon.Mar.	
Cdt.Rijkspolitie	